

Sider, uanset om der er 1,000 paa den ene Side eller 2,000 paa den anden Side. Thi dette er jo muligt. Det var allerede muligt ved det Forslag, Regeringen stillede i 1906—07 om Gennemgravning ved Skodbjerg. Men nu foreligger Sagen saaledes, at Regeringen har stillet sit Forslag om Bevarelsen af Hvide Sande-Løbet og stillet det paa Grundlag af, at en Kommission, som Ministeren nedsatte, efter at samtlige Ministerens sagkyndige paa dette Omraade enstemmigt havde afgivet en Betænkning, der udtalte, at Hvide Sande-Kanalen burde lukkes, og der foreløbig burde genaabnes ved Nymindegab — nemlig for at man kunde faa Tid til at overveje, hvad der saa skulde gøres —, kom til det Resultat, at man skulde fortsætte Forsøget, at man burde indskrænke Dimensionerne paa Hvide Sande-Aabningen og saa fortsætte Forsøget. Det er det, jeg modsætter mig, stadig ud fra den samme Betragtning, at det gør ikke Ret og Skel mod begge Parter. Det levner ingen Ret for Sydboerne, de maa lide under Hvide Sande-Løbet, hvad enten de ere de mange eller de faa, det er en Følge af de geologiske Forhold og deres lave Enge, thi Engene ere jo lavere end alt det nordlige Land. Og naar jeg betænker, at dette Forslag om Hvide Sande paa Grundlag af Kommissionsbetænkningen er indbragt i Folketinget den 27. Marts og kom her til Landstinget den 24. Maj, betænker jeg mig ikke paa at sige, at der derigennem — navnlig naar man tager i Betragtning den Travlhed og de vigtige Sager, der samtidig ere for i Rigsdagen — er levnet Rigsdagen uanstændig lidt Tid til at behandle dette vide Spørgsmaal. Og saa meget mindre har Rigsdagen kunnet komme til en retfærdig Afgørelse, som Skattelovforhandlingerne og alt det øvrige Stof, der optog alles Interesser, maatte gøre det vanskeligt at samle Kræfterne om dette Spørgsmaal. Det ender altsaa med, at Folketinget vedtager at kaste Kanalen til, og at det nu synes at skulle ende med, at Landstinget vedtager Regeringens Forslag, der gaar ud paa at holde Spørgsmaalet aabent, det vil sige ikke at erklære, at dette er den endelige Løsning, men for øvrigt at udsætte Spørgsmaalets endelige Løsning, til det viser sig, om dette strækker til eller ikke.

Og derved er det, at det udelukkes, at man kan øve Ret og Skel i Øjeblikket, saa vidt det er gør ligt, overfor Sydpartiet. Derfor indstiller jeg, saa indtrængende jeg kan, at man vedtager mit Ændringsforslag, der bevilger 500,000 Kr. til i Løbet af indeværende Finansaar at gøre det Arbejde, som alle ere enige om maa gøres for blot og bart at sikre mod Oversvømmelser og Stormflod, og hvorefter Ministeren ved § 3 forpligtes til at indbringe et Forslag i den kommende Rigsdagssamling om en endelig Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Dette vil Ministeren saa let være i Stand til, thi han har sine Papirer paa rede Haand; hele Sagen ligger ganske opklaret for Ministeren, saaledes at han kan stille et hvilket som helst Forslag, om det skulde være om Dage, men i alle Tilfælde — Ministeren vil ikke modsige mig — kan han være rede til at stille et Forslag i Oktober Maaned, og saa vil Rigsdagen have en hel Samling til at behandle Spørgsmaalet i efter dets eget Værd for at komme til en Beslutning, som utvivlsomt vil gøre Ret og Skel saa vidt som muligt. Derfor beder jeg indtrængende om, at saa mange som muligt her i Tinget ville stemme for mit Ændringsforslag, idet det dog vilde være en Tilfredsstillelse at se, at Landstinget havde taget det Retfærdighedsstandpunkt at forsøge paa straks og saa vidt muligt at gøre Ret og Skel til begge Sider.

Rambusch: I meget kunde jeg godt slutte mig til den ærede Ordfører, og der mangler kun en grumme lille Ændring i Flertallets Forslag, for at jeg kunde have sluttet mig dertil; og den Motivering, som Ordføreren nu er kommen frem med, der stærkt betoner det umulige i at sige, at dette er en endelig Ordning, gik noget hen imod Mulighed af for mig at slutte mig dertil. Men naar jeg dog ikke har kunnet slutte mig dertil, er det, fordi jeg ikke kan erkende, at der intet er foregrebet derved, som Ordføreren sagde. Jeg synes tværtimod, at man ved dette Forslag ligefrem tvinger Sagen ind i en Paabegyndelse af denne saakaldte Bundsikring og Indsnævring af Hvide Sande-Løbet, og det er netop det, jeg ikke vil have Sagen tvunget ind paa. Den ærede Ordfører betoned, at der var mange modstridende